

Lieta C-492/08

Eiropas Komisija

pret

Francijas Republiku

Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 2006/112/EK – Pievienotās vērtības nodoklis – Samazinātā likme – 96. pants un 98. panta 2. punkts – III pielikuma 15. punkts – Juridiskā palīdzība – Advokātu pakalpojumi – Pilnīga vai daļēja atlīdzība no valsts

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodokļiem – Tiesību aktu saskaņošana – Apgrozījuma nodokļi – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma – Dalībvalstu iespēja piemērot samazinātās nodokļa likmes dažādu preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai

(Padomes Direktīvas 2006/112 96. pants un 98. panta 2. punkts, un III pielikuma 15. punkts)

Dalībvalsts, kas piemēro samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi advokātu [avocats], advokātu *Conseil d'État* [Valsts padome] un *Cour de cassation* [Kasācijas ties] un *avoués* [aizstāvju] sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem tie saņem pilnīgu vai daļēju atlīdzību no valsts juridiskās palīdzības ietvaros, nepilda pienākumus, kas tai uzlikti ar 96. pantu un 98. panta 2. punktu Padomes Direktīvas 2006/112 par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu.

Ar Direktīvas 2006/112 III pielikuma 15. punktu, uz kuru ir norādīts tās pašas direktīvas 98. panta 2. punktā, dalībvalstīm ir atļauts piemērot samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi nevis visiem sociālajiem pakalpojumiem, bet gan tikai tiem sociālajiem pakalpojumiem, ko sniedz organizācijas, kuras atbilst abām prasībām – kurām pašām ir labdarības organizācijas raksturs un kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas un sociālās nodrošināšanas darbī. No tā izriet, ka, lai ievērotu minētā 15. punkta formulējumu, dalībvalsts nevar piemērot samazinātu pievienotās vērtības nodokļa likmi pakalpojumu sniegšanai, ko veic privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana, pamatojoties vienīgi uz šo pakalpojumu rakstura vērtējumu, konkrēti, neņemot vērā šo apvienību izvirzītos mērķus, aplūkojot tos kopumā, un šo apvienību sociālās līdzdalības stabilitāti.

Ņemot vērā to vispārīgo mērķu un to, ka nav stabilas iespējamo sociālās līdzdalības, advokātu un *avoués* profesionālo kategoriju kopuma nevar uzskatīt par tādām, kam būtu sociāls raksturs. Tādējādi, pat ņemot vērā, ka šo advokātu un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem juridiskās palīdzības ietvaros ir sociāls raksturs un tos var kvalificēt kā "iesaistītu dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbī", šis apstāklis nav pietiekams, lai šajā gadījumā secinātu, ka minētos advokātus un *avoués* var kvalificēt kā "labdarības organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbī" Direktīvas 2006/112 III pielikuma 15. punkta nozīmē.

(sal. ar 43., 45.–47. un 49. punktu un rezolutīvo daļu)

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2010. gada 17. jūnijā (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Direktīva 2006/112/EK – Pievienotās vārtības nodoklis – Samazināta likme – 96. pants un 98. panta 2. punkts – III pielikuma 15. punkts – Juridiskā palīdzība – Advokātu pakalpojumi – Pilnīga vai daļēja atlīdzība no valsts

Lieta C-492/08

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši EKL 226. pantam, ko 2008. gada 14. novembrī cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv M. Afonso [*M. Afonso*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Francijas Republiku, ko pārstāv Ž. de Bergess [*G. de Bergues*] un Ž. S. Pilcers [*J.-S. Pilczer*], pārstāvji,

atbildētāja.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs A. Ticano [*A. Tizzano*], tiesneši E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthel*], M. Ilešis [*M. Ilešis*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*] un M. Bergere [*M. Berger*],

ģenerālvokāts N. Jāskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ģemotvārā rakstveida procesū,

noklausījies ģenerālvokāta secinājumus 2010. gada 11. februāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdza Tiesu atzīt, ka, piemērojot samazinātu pievienotās vārtības nodokļa (turpmāk tekstā – “PVN”) likmi advokātu [*avocats*], advokātu *Conseil d'État* [Valsts padome] un *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa] un *avoués* [aizstāvju]

sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem tie saņem pilnīgu vai daļēju atlīdzību no valsts juridiskās palīdzības ietvaros, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar 96. pantu un 98. panta 2. punktu Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopīgo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

2 Ar Direktīvu 2006/112 tika pārstrādāta Padomes 1977. gada 17. maija Direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopīga pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”), kura ir aizstāta sēkot ar 2007. gada 1. janvāri.

3 Direktīvas 2006/112 96. pantā, kurš aizstāj Sestās direktīvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas pirmo teikumu, ir paredzēts:

“Dalībvalstis piemēro PVN pamatlīkmi, ko katra dalībvalsts nosaka procentos no summas, kurai uzliek nodokli; preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai pamatlīkme ir vienāda.”

4 Direktīvas 2006/112 97. panta 1. punktā, kurš aizstāj Sestās direktīvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta pirmās daļas otro teikumu, ir noteikts, ka “no 2006. gada 1. janvāra līdz 2010. gada 31. decembrim šī pamatlīkme nevar būt mazāka par 15 %”.

5 Direktīvas 2006/112 98. panta 1. un 2. punktā, kas atbilst Sestās direktīvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunkta trešajai daļai, ir paredzēts:

“1. Dalībvalstis var piemērot vienu vai divas samazinātas likmes.

2. Samazinātas likmes piemēro tikai tādā kategorijā preču piegādei vai tādā kategorijā pakalpojumu sniegšanai, kas minēti III pielikumā.

[..]”

6 Direktīvas 2006/112 III pielikumā, kura nosaukums ir “To preču piegāžu un to pakalpojumu sniegšanas saraksts, kam var piemērot 98. pantā minētās samazinātas likmes”, 15. punktā ir minēta “preču piegāde un pakalpojumu sniegšana, ko veic dalībvalstu par sociālo labklājības [labdarības] organizācijām atzītas organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālo nodrošināšanas darbī, ja vien šie darījumi nav atbrīvoti saskaņā ar 132., 135. un 136. pantu”. Šī norma atbilst Sestās direktīvas H pielikuma 14. punktam.

7 Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktā, kas aizstāj Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) apakšpunktu, kā viens no atbrīvojumiem konkrētām darbībām sabiedrības interesēs ir paredzēta “pakalpojumu sniegšan[a] un preču piegādes, kas ir cieši saistītas ar sociālo aprūpi un sociālo nodrošināšanu, tostarp tādās, ko veic veco āžu pansionāti, publisko tiesību subjekti vai citas struktūras [organizācijas], kuras attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociālo labklājības struktūru [labdarības organizāciju]”.

Valsts tiesības

8 *Code général des impôts* [Vispārīgā nodokļu kodeksa] (turpmāk tekstā – “CGI”) 279. pantā ir paredzēts:

“[...] pievienot? s v?rt?bas nodokli, piem?rojot samazin?tu likmi 5,50 % apm?r?, iekas? attiec?b? uz:

f) pakalpojumiem, par kuriem advok?ti, advok?ti *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sa?em piln?gu vai da??ju atl?dz?bu no valsts juridisk?s pal?dz?bas ietvaros;

[..].”

9 Š? norma ir piem?rojama kopš 1991. gada 1. apr??a un izriet no 32. panta *Loi de finances pour 1991* [Likum? par 1991. gada budžetu] (1990. gada 29. decembra Likums Nr. 90?1168), ar ko PVN ir attiecin?ts uz advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* pakalpojumiem.

Pirmstiesas proced?ra

10 Ar 2006. gada 10. apr??a br?din?juma v?stuli Komisija inform?ja Francijas Republiku, ka uzskata – samazin?tas PVN likmes piem?rošana advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem juridisk?s pal?dz?bas ietvaros nav sader?ga ar Sest?s direkt?vas 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu kopsakar? ar š?s direkt?vas H pielikumu.

11 2006. gada 12. j?lija atbild? Francijas Republika nor?d?ja m?r?i sekm?t tr?c?g?ko personu pieeju tiesai un apgalvoja, ka pakalpojumi, ko advok?ti un *avoués* sniedz juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, ir to pakalpojumu vid?, kas min?ti Sest?s direkt?vas H pielikuma 14. punkt?.

12 T? k? Komisiju š? atbilde nep?rliecin?ja, t? ar 2006. gada 15. decembra v?stuli nos?t?ja min?tajai dal?bvalstij argument?tu atzinumu, aicinot to divu m?nešu laik? p?c t? sa?emšanas veikt vajadz?gos pas?kumus, lai izpild?tu š? atzinuma pras?bas.

13 Ar 2007. gada 13. febru?ra v?stuli Francijas Republika atk?rtoja savu nost?ju, ka samazin?tas likmes piem?rošana advok?tu sniegtajiem pakalpojumiem juridisk?s pal?dz?bas ietvaros esot sader?ga ar Sest?s direkt?vas norm?m.

14 T? k? Francijas Republikas argumenti Komisiju nebija p?rliecin?juši, t? c?la šo pras?bu.

Par pras?bu

Lietas dal?bnieku argumenti

15 Vispirms Komisija nor?da, ka, t? k? termi?š, kas Francijas Republikai bija noteikts argument?t? atzinuma pras?bu izpildei, beidz?s dien?, kas bija p?c 2007. gada 1. janv?ra, un t?tad p?c Sest?s direkt?vas atcelšanas, saist?b? ar šo pras?bu ir j?piem?ro atbilstoš?s Direkt?vas 2006/112 normas.

16 Atsaucoties uz 2001. gada 18. janv?ra spriedumu liet? C?83/99 Komisija/Sp?nija (*Recueil*, I?445. lpp., 19. un 20. punkts), Komisija nor?da, ka Direkt?vas 2006/112 98. panta 2. punkta un III pielikuma noteikumi – tikt?l, cikt?l tie ?auj dal?bvalst?m atk?pties no principa, atbilstoši kuram ir piem?rojama PVN pamatl?kme, – ir j?interpret? šauri un saska?? ar attiec?go terminu parasto noz?mi. Tie advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtie pakalpojumi juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, kuri min?ti CGI 279. panta f) punkt?, neietilpstot nevien? no Direkt?vas 2006/112 III pielikum? uzskait?taj?m kategorij?m un it ?paši tos nevarot piel?dzint? š? pielikuma 15. punkt? min?tajai “pakalpojumu [sniegšanai], ko veic dal?bvalstu par soci?l?s labkl?j?bas [labdar?bas] organiz?cij?m atz?tas organiz?cijas, kuras ir iesaist?tas dz?ves apst?k?u uzlabošanas vai soci?l?s nodrošin?šanas darb?”.

17 Šaj? sakar? Komisija uzskata, ka, lai var?tu piem?rot min?to 15. punktu, ir j?izpilda divi nosac?jumi, proti, pirmk?rt, tas, ka attiec?gajiem pakalpojumu sniedz?jiem ir zin?ms statuss, un, otrk?rt, tas, ka pakalpojumi ir zin?ma rakstura.

18 Attiec?b? uz pirmo nosac?jumu Komisija apgalvo, ka, lai gan advok?tiem da?k?rt var uztic?t uzdevumus pal?dz?t juridisk?s pal?dz?bas sa??m?jiem, šaj? zi?? tom?r nevar uzskat?t, ka vi?i b?tu "par soci?l?s labkl?j?bas [labdar?bas] organiz?cij?m atz?t[as] organiz?cij[as]". Kaut ar? Direkt?v? 2006/112 neesot preciz?ti nosac?jumi un noteikumi tam, lai atz?tu labdar?bas [organiz?cijas] raksturu, taj?, š?iet, tom?r ir pras?ta zin?ma notur?bas pak?pe attiec?b?s starp dal?bvalsti un nodok?a maks?t?ju, kura pakalpojumiem tiek piem?rota samazin?t? likme. Francij? samazin?t?s likmes piem?rošana atseviš?iem advok?tu pakalpojumiem esot saist?ta nevis ar pakalpojumu sniedz?ja stabilo statusu, bet tikai ar faktu, ka min?tie pakalpojumi tiek sniegti juridisk?s pal?dz?bas ietvaros. T?d?j?di, [iev?rojot] interpret?ciju, ko Francijas Republika ierosin?jusi, lai pamatotu to, ka t?s valsts tiesiskais regul?jums ir sader?gs ar min?to direkt?vu, III pielikuma 15. punkt? paredz?tais iz??mums tiktu piem?rots nevis vien?gi pakalpojumu sniedz?jiem, kuriem ir privile??ts statuss, ko valsts pieš??rusi sakar? ar to labdar?bas raksturu, bet jebkuram nodok?a maks?t?jam tikai ar t?du nosac?jumu, ka attiec?gos pakalpojumus piln?b? vai da??ji atl?dzina valsts.

19 Attiec?b? uz otro nosac?jumu Komisija uzskata, ka pakalpojums, ko advok?ti sniedz juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, nevar kvalific?t k? "iesaist?[t?bu] dz?ves apst?k?u uzlabošanas vai soci?l?s nodrošin?šanas darb?". Šos pakalpojumus veidojot juridiska pal?dz?ba un t?d?j?di tie esot t?di paši k? tie klientiem pied?v?tie pakalpojumi, par kuriem netiek sa?emta valsts pal?dz?ba. Fakts, ka samaksu, kas advok?tam tiek sniegta juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, parasti uzskata par nepietiekamu, nek?di nemainot šo advok?ta sniegto pakalpojumu raksturu. T?p?c, saska?? ar Komisijas viedokli, Francijas Republika k??daini apgalvo, ka advok?ts, kas pal?dz juridisk?s pal?dz?bas sa??m?jam, konsult?šanas un aizst?v?bas uzdevumu nomaina ar dz?ves apst?k?u uzlabošanas uzdevumu.

20 P?c Komisijas uzskatiem, Francijas Republikas ierosin?t?s interpret?cijas rezult?t? nosac?jums attiec?ba uz pakalpojumu raksturu tiktu aizst?ts ar citu nosac?jumu, kas balst?ts uz to, ka sa??m?jiem nav l?dzek?u. Komisija uzskata, ka tad, ja tiktu sniegta š? interpret?cija, t? ?autu piem?rot samazin?to likmi visiem pakalpojumiem, ar kuriem tiek sniegts atbalsts tr?c?g?kaj?m person?m. Tom?r Kopien? likumdev?js esot apzin?ti izv?l?jies ierobežot samazin?t?s PVN likmes piem?rošanas gad?jumus, pie?emdams to pre?u pieg?žu un to pakalpojumu sniegšanas izsmeošu sarakstu, par ko var piem?rot samazin?to likmi. Citiem v?rdiem sakot, PVN k? visp?r?js pat?ri?a nodoklis ne?auj piem?rot atš?ir?gas nodok?a likmes atkar?b? no katra pre?u vai pakalpojumu sa??m?ja ien?kumu apm?ra.

21 Citiem v?rdiem sakot, Komisija uzskata par nepamatotiem Francijas Republikas argumentus, saska?? ar kuriem PVN pamatlíkmes piem?rošana advok?tu pakalpojumiem apdraud?tu tr?c?g?ko personu pieeju tiesai. Katr? zi??, saska?? ar t?s viedokli, š? m?r?a sasniegšana nevar attaisnot to Direkt?vas 2006/112 normu neiev?rošanu, kuras ierobežo samazin?to likmju piem?rošanu.

22 Francijas Republika apgalvo, ka CGI/279. panta f) punkts esot sader?gs ar Direkt?vas 2006/112 96. un 98. pantu, jo pakalpojumi, par kuriem advok?ti sa?em piln?gu vai da??ju atl?dz?bu no valsts juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, atbilstot abiem nosac?jumiem, kas paredz?ti š?s direkt?vas III pielikuma 15. punkt?.

23 Saist?b? ar pirmo nosac?jumu Francijas Republika apgalvo, ka advok?ti, kas sniedz pakalpojumus juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, esot Francijas par labdar?bas organiz?cij?m atz?tas

organizācijas. Itā paši tie uzskata, ka šajā sakarā ir jātransponē interpretācija, ko Tiesa 2005. gada 26. maija spriedumā lietā C-498/03 *Kingscrest Associates un Montecello* (Krājums, I-4427. lpp.) ir sniegusi tieši pašai frāzei – “organizācija, [kas atzina] par labdarības organizāciju” –, kura minētā Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) apakšpunktā, kas kļuvis par Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktu. Saskaņā ar minēto funkcionālo interpretāciju termins “organizācija” principā ir pietiekami plašs, lai tajā iekļautu fiziskas personas un privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana. Turklāt, tie kļūst Sestajā direktīvā, tiepat kā Direktīvā 2006/112, nav precīzti nosacījumi un noteikumi, saskaņā ar kuriem attiecīgās organizācijas atzina par labdarības organizāciju, Tiesa esot nolēmusi, ka principā katrā dalībvalstī savas tiesības ir jāizdod priekšraksti, atbilstoši kuriem šāda atzinašana varētu notikt.

24 Francijas Republika norāda, ka CGI 279. panta f) punkts atbilst kritērijiem, kuri saskaņā ar Tiesas judikatūru valsts iestādēm ir jāņem vērā, kad tie nosaka labdarības organizāciju [raksturu], proti, tāšu normu ar likuma spēku esamība, attiecīgā nodokļa maksājuma darbību vispārīgo interešu raksturs, fakts, ka citi nodokļu maksātāji, kas sniedz tiešus pašus pakalpojumus, ir līdzīgi atzina par labdarības organizāciju, kā arī fakts, ka attiecīgo pakalpojumu izmaksu lielāko daļu sedz sociālā nodrošinājuma organizācijas. Tādējādi uz pakalpojumiem, ko advokāti sniedz juridiskās palīdzības ietvaros, attiecinātie paši noteikumi par nodokļiem, šie pakalpojumi esot darbība vispārīgās interesēs, visi advokāti, kuri sniedz minētos pakalpojumus, tiek līdzīgi atzina par labdarības organizāciju un tiem tiek piemērota līdzīga sistēma, un to izmaksas daļēji vai pilnībā sedzot valsts.

25 Jāpiebilst, ka saiknes, kāda pastāv starp valsti un advokātiem, stabilitāti – pieņemot, ka jāņem vērā ir par būtisku kritēriju, – nodrošinot fakts, ka uz attiecīgajiem pakalpojumiem attiecas CGI 279. panta f) punkts. Turklāt, lai gan visi advokāti noteikti nepildot regulārus juridiskās palīdzības uzdevumus, ikvienu no viņiem jebkurā brīdā varot izraudzīties palīdzības priekšdēļi vai advokātu kolēģijas priekšdēļi un tam esot pienākums šo aicinājumu ievērot.

26 Attiecībā uz otro nosacījumu Francijas Republika uzskata, ka advokāti, kas sniedz pakalpojumus juridiskās palīdzības ietvaros, esot iesaistīti dzīves apstākļu uzlabošanas un sociālās nodrošināšanas darbā, jo juridiskā palīdzība sekmējot to, ka trūkumcietējiem tiek nodrošināta pieeja tiesai – tiesības, kuru pamattiesību raksturs itā paši ir atzina ar 47. panta trešo daļu Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, kas pasludināta Nicā 2000. gada 7. decembrī (OV C 364, 1. lpp.) un pielīgota Strasbūrā 2007. gada 12. decembrī (OV C 303, 1. lpp.).

27 Šajā sakarā Francijas Republika ierosina izmantot šādu rādītāju kopumu, pēc kuriem, saskaņā ar tiesvedokli, ir iespējams noteikt, vai organizācija ir iesaistīta dzīves apstākļu uzlabošanas un sociālās nodrošināšanas darbā, proti, izvirzītas sociālais mērķis par labu trūkumcietējiem, valsts solidaritātes īstenošana, izmantojot pārdaļošu finansējuma veidu, sniegto pakalpojumu bezpeļņas raksturs un pakalpojumu sniedzēja izvirzītās pārņēmīgās prasības.

28 Konkrēti, attiecībā uz pārdēļiem diviem rādītājiem Francijas Republika uzsver, ka minētajai palīdzībai ir bezpeļņas raksturs, jo standarta maksājums neāujot advokātiem segt pakalpojumu izmaksas. Turklāt juridiskās palīdzības ietvaros advokātam esot izvirzītas tāšas prasības, pieņemot vērā, ka tam ir pienākums uzņemties uzdevumus, kas tam šajā sakarā uzticēti, un tādējādi piekrist par labu trūkumcietējiem personām sniegt pakalpojumus, kurus valsts atbalstina, kas ir mazāks par pašizmaksu.

29 Francijas Republika piebilst, ka, lai pakalpojumu kvalificētu kā “dzīves apstākļu uzlabošanas un sociālās nodrošināšanas darbu”, tas, ka tiek ņemts vērā tie mērķis un saņēmēji, neliedz ņemt vērā tie raksturu un saturu. Gluži pretēji, bieži vien pakalpojuma kvalifikācija izriet no šo atšķirīgo elementu kopuma. Tādējādi darbības, kuru saturs un raksturs ir vienāds, atkarībā no pakalpojumu saņēmēju līdzekļu apmēra vajadzētu vai nevajadzētu uztvert kā dzīves apstākļu

uzlabošanas darbu.

30 Tādējādi vajadzētu nošķirt advokāta tradicionālos pienākumus, strādājot brīvā tirgū, un advokāta darbību, sniedzot palīdzību [valsts] juridiskās palīdzības saņēmējam. Ja pakalpojumi, kas tiek sniegti abos gadījumos, ir vienādi, tad sociālais mērķis un saņēmēju zemie ienākumi sekmējot to, ka advokāta juridiskās palīdzības pakalpojumi iegūst dzīves apstākļu uzlabošanas darba raksturu.

Tiesas vārtējums

31 Vispirms jāatgādina, ka Komisija ir tiesīga prasīt, lai tiktu atzīta to valsts pienākumu neizpilde, kuri tika noteikti Kopienas tiesību akta saskaņotajā redakcijā, kas vēlāk tika grozīta vai atcelta, un kuri ir saglabāti jaunajos noteikumos (2006. gada 5. oktobra spriedums lietā C-275/04 Komisija/Belģija, Krājums, I-9883. lpp., 35. punkts, un 2008. gada 11. decembra spriedums lietā C-174/07 Komisija/Itālija, 31. punkts).

32 Šajā lietā ir zināms, ka pienākumi, kas izriet no Direktīvas 2006/112 96. panta un 98. panta 2. punkta, atbilst pienākumiem, kas jau pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās bija piemērojami saskaņā ar Sestās direktīvas 12. panta 3. punkta a) apakšpunktu. Tādējādi saistībā ar šo tiesvedību Komisija var atsaukties uz varbūtējo pienākumu neizpildi, kaut arī brīdinājuma vēstulē un argumentātajā atzinumā tā ir pamatojusies uz atbilstošajām normām Sestajā direktīvā, kura tobrīd bija piemērojama.

33 Attiecībā uz šīs prasības būtību lietas dalībnieki nav vienprātīgi par to, vai advokātu, advokātu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtie pakalpojumi juridiskās palīdzības ietvaros, kuri minēti *CGI* 279. panta f) punktā, ir pakalpojumu sniegšana, ko veic dalībvalstu par labdarības organizāciju atzītas organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbā. Direktīvas 2006/112 III pielikuma 15. punkta nozīmē; tādejādi Francijas Republikai atbilstoši šīs direktīvas 98. panta 2. punktam esot atļauts piemērot minētajiem pakalpojumiem samazinātu PVN likmi.

34 Tā kā Direktīvā 2006/112 nav definīcijas jēdzienam “pakalpojumu [sniegšana], ko veic dalībvalstu par labdarības organizāciju atzītas organizācijas, kuras ir iesaistītas dzīves apstākļu uzlabošanas vai sociālās nodrošināšanas darbā”, kas minēts norādītajā III pielikuma 15. punktā, tad šis jēdziens ir interpretējams, ievērojot kontekstu, kādā tas ietverts Direktīvā 2006/112 (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Spānija, 17. punkts, un 2010. gada 18. marta spriedumu lietā C-3/09 *Erotic Center*, Krājums, I-0000. lpp., 14. punkts).

35 Šajā ziņā no Direktīvas 2006/112 98. panta izriet, ka vienas vai divu samazināto likmju piemērošana ir iespēja, ko dalībvalstis var izmantot, atkāpjoties no principa, saskaņā ar kuru ir piemērojama standartlikme. Turklāt saskaņā ar šo normu samazinātas PVN likmes var piemērot tikai šīs direktīvas III pielikumā norādītajām preču piegādēm un pakalpojumu sniegšanai. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka normas, kurām ir atkāpes no kāda principa raksturs, ir interpretējamas šauri (skat. it īpaši iepriekš minētos spriedumus lietā Komisija/Spānija, 18. un 19. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra, un lietā *Erotic Center*, 15. punkts).

36 Ēmot vērā likumdevēja izvirzītos mērķus, Tiesa attiecībā uz jēdzienu “struktūras [organizācijas], kuras attiecīgā dalībvalsts atzinusi par sociālās labklājības struktūru [labdarības organizāciju]” saistībā ar Sestās direktīvas 13. panta A daļas 1. punkta g) apakšpunktu, kas atbilst Direktīvas 2006/112 132. panta 1. punkta g) apakšpunktam, jau ir konstatējusi, ka minētais jēdziens principā ir pietiekami plašs, lai iekļautu arī fiziskās personas un privātas apvienības, kuru mērķis ir peļņas gūšana (skat. 1999. gada 7. septembra spriedumu lietā C-216/97 *Gregg, Recueil*, I-4947. lpp., 17. punkts; 2003. gada 3. aprīļa spriedumu lietā

C?144/00 *Hoffmann, Recueil*, I?2921. lpp., 24. punkts, k? ar? iepriekš min?to spriedumu liet? *Kingscrest Associates* un *Montecello*, 35. un 47. punkts).

37 Ja termins "organiz?cija" nor?da uz individu?li noteiktas apvien?bas esam?bu, kas veic ?pašu uzdevumu, nekas netrauc? šos nosac?jumus izpild?t fizisk?m person?m (skat. iepriekš min?tos spriedumus liet? *Gregg*, 18. punkts, un liet? *Hoffmann*, 24. punkts). T?pat, lai gan pe??as g?šanas m?r?is ir noz?m?gs krit?rijs, kas j??em v?r?, nosakot, vai attiec?g? organiz?cija ir labdar?bas organiz?cija, min?tais m?r?is nek?d? gad?jum? neizsl?dz to, ka tai ir labdar?bas organiz?cijas raksturs (skat. iepriekš min?to spriedumu liet? *Kingscrest Associates* un *Montecello*, 46. punkts).

38 Nav iemesla, kas pamatotu novirz?šanas no š?s anal?zes attiec?b? uz Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkt? min?to kategoriju. Gluži pret?ji, k? ?ener?ladvok?ts ir konkr?ti uzsv?ris secin?jumu 84. punkt?, min?t? anal?ze, kas veikta saist?b? ar atbr?vojumiem no PVN, v?l jo vair?k attiecas uz III pielikumu par PVN likmes samazin?jumiem.

39 No t? izriet, ka juridisk?s pal?dz?bas ietvaros advok?ti, advok?ti *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* nav *a priori* izsl?gti no Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkt? min?t?s kategorijas t?p?c vien, ka jaut?jums ir par priv?t?m apvien?b?m, kuru m?r?is ir pe??as g?šana.

40 Tom?r, lai var?tu ietilpt šaj? kategorij?, ir nepieciešams, lai dal?bvalstis b?tu faktiski atzinušas šos advok?tus un *avoués* par labdar?bas organiz?cij?m, kuras ir iesaist?tas dz?ves apst?k?u uzlabošanas un soci?l?s nodrošin?šanas darb?.

41 No judikat?ras izriet, ka dal?bvalst?m ir r?c?bas br?v?ba, lai atseviš??m organiz?cij?m atz?tu labdar?bas organiz?ciju raksturu. Tom?r š? r?c?bas br?v?ba ir j??steno atbilstoši Kopienu ties?b?m un it ?paši iev?rojot Direkt?v? 2006/112 noteikt?s robežas (šaj? zi?? skat. 2002. gada 10. septembra spriedumu liet? C?141/00 *Kügler, Recueil*, I?6833. lpp., 54.?57. punkts; iepriekš min?to spriedumu liet? *Kingscrest Associates* un *Montecello*, 51. un 52. punkts, k? ar? 2006. gada 9. febru?ra spriedumu liet? C?415/04 *Stichting Kinderopvang Enschede*, Kr?jums, I?1385. lpp., 23. punkts).

42 Š?s robežas it ?paši ir p?rsniegtas, ja dal?bvalsts atz?st organiz?cijas par labdar?bas organiz?cij?m, lai piem?rotu atseviš?iem to sniegtajiem pakalpojumiem samazin?tu PVN likmi, neiev?rojot pašu Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkta formul?jumu.

43 Šaj? zi?? j?konstat?, ka no min?t? 15. punkta formul?juma skaidri izriet, ka ar to dal?bvalst?m ir at?auts piem?rot samazin?tu PVN likmi nevis visiem soci?lajiem pakalpojumiem, bet gan tikai tiem soci?lajiem pakalpojumiem, ko sniedz organiz?cijas, kuras atbilst ab?m pras?b?m – kur?m paš?m ir labdar?bas organiz?cijas raksturs un kuras ir iesaist?tas dz?ves apst?k?u uzlabošanas un soci?l?s nodrošin?šanas darb?.

44 Savien?bas likumdev?ja griba – attiecin?t iesp?jam?bu piem?rot samazin?tu likmi vien?gi uz tiem pakalpojumiem, ko sniedz organiz?cijas, kuras atbilst ab?m pras?b?m, neb?tu iev?rota, ja dal?bvalsts var?tu br?vi kvalific?t priv?tas apvien?bas, kuru m?r?is ir pe??as g?šana, k? organiz?cijas min?t? 15. punkta noz?m? tikai t?p?c vien, ka š?s apvien?bas sniedz ar? soci?lus pakalpojumus.

45 No t? izriet, ka, lai iev?rotu Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkta formul?jumu, dal?bvalsts nevar piem?rot samazin?tu PVN likmi pakalpojumu sniegšanai, ko veic priv?tas apvien?bas, kuru m?r?is ir pe??as g?šana, pamatodam?s vien?gi uz šo pakalpojumu rakstura v?rt?jumu, konkr?ti, ne?emot v?r? šo apvien?bu izvirz?tos m?r?us, apl?kojot tos kopum?, un šo apvien?bu soci?l?s l?dzdal?bas stabilit?ti.

46 Šaj? liet? ir j?konstat?, ka, ?emot v?r? to visp?r?jos m?r?us un to, ka nav stabilas iesp?jam?s soci?l?s l?dzdal?bas, advok?tu un *avoués* profesion?lo kategoriju, kas min?ta CG/279. panta f) punkt?, kopum? nevar uzskat?t par t?du, kam b?tu soci?ls raksturs.

47 T?d?j?di, pat pie?emot, ka šo advok?tu un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem juridisk?s pal?dz?bas ietvaros ir soci?ls raksturs un tos var kvalific?t k? "iesaist?[t?bu] dz?ves apst?k?u uzlabošanas vai soci?l?s nodrošin?šanas darb?", šis apst?klis nav pietiekams, lai šaj? gad?jum? secin?tu, ka min?tos advok?tus un *avoués* var kvalific?t k? "labdar?bas organiz?cijas, kuras ir iesaist?tas dz?ves apst?k?u uzlabošanas vai soci?l?s nodrošin?šanas darb?" Direkt?vas 2006/112 III pielikuma 15. punkta noz?m?.

48 Š?dos apst?k?os Komisijas celt? pras?ba ir uzskat?ma par pamatotu.

49 T?d?j?di ir j?konstat?, ka, piem?rojot samazin?tu PVN likmi advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem tie sa?em piln?gu vai da??ju atl?dz?bu no valsts juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, Francijas Republika nav izpild?jusi pien?kumus, kas tai uzlikti ar Direkt?vas 2006/112 96. pantu un 98. panta 2. punktu.

Par ties?šan?s izdevumiem

50 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dal?bniekam, kuram spriedums ir nelabv?l?gs, piespriež atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus, ja to ir pras?jis lietas dal?bnieks, kuram spriedums ir labv?l?gs. T? k? Komisija ir pras?jusi piesprieš Francijas Republikai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus un t? k? šai dal?bvalstij spriedums ir nelabv?l?gs, tad j?piespriež Francijas Republikai atl?dzin?t ties?šan?s izdevumus.

Ar š?du pamatojumu Tiesa (pirm? pal?ta) nospriež:

1) **piem?rojot samazin?tu pievienot?s v?rt?bas nodok?a likmi advok?tu, advok?tu *Conseil d'État* un *Cour de cassation* un *avoués* sniegtajiem pakalpojumiem, par kuriem tie sa?em piln?gu vai da??ju atl?dz?bu no valsts juridisk?s pal?dz?bas ietvaros, Francijas Republika nav izpild?jusi pien?kumus, kas tai uzlikti ar 96. pantu un 98. panta 2. punktu Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?v? 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu;**

2) **Francijas Republika atl?dzina ties?šan?s izdevumus.**

[Paraksti]

* Tiesved?bas valoda – fran?u.